

Haagan Taideseuran hiihtolomanäyttelyn aiheena Haaga

Hiihtolomaviikkoa edeltäneeseen viikonloppuun on jo perinteisesti kuulunut Haagan Taideseuran vuosinäyttelyn avajaiset ja näyttely on lähes yhtä perinteisesti on pidetty hiihtolomaviikon mittaan Pohjois-Haagan Yhteiskoulun tiloissa. Koulun voimistelusalissa esillä olleet teokset edustivat tälläkin kertaa monia eri tekniikoita ja antoivat hyvän kuvan taideseuran jäsenten viimeaikaisesta tuotannosta ja sen korkeasta tasosta. Esillä oli 134 teosta yhteensä 47 taiteilijalta.

Tämänkertainen näyttely, järjestyksessään 44. vuosinäyttely, avattiin lau-
antaina 20. helmikuuta taideseuran oman väen ja runsaan yleisön voimin. Näyttely oli avoinna 20.–28. helmikuuta ja siihen liittyi myös kahvio sekä basaari, josta oli mahdollista ostaa

Suvi Innasen akvarelli "Huopalahden kirkko I", 2009.

kaikenlaista mukavaa, kuten grafiikkaa, pikkuesineitä ja neuletoivia. Koulun aulatiloi-
ssa esiteltiin myös keskiviikkoisin kokoontuvan alastonmallista piirtävän ryhmän sekä "Aurinkomaalarit" -nimellä itsensä tuntevan toisen ryhmän aikaansaannoksia. Itse taide-
näyttely oli tavanomaiseen

tapaan myös myyntinäyttely seuran jäsenille.

Näyttelyn teosten valinta tehtiin tarjokkaista tällä seuran hallituksen toimesta, näyttelyn komissaarina, ts. ripustusjärjestyksessä päättävinä toimivat **Anja Oasmaa, Satu Tainio** ja **Raija Tuuri**. Esillä olleet teokset edustivat tekni-
koiltaan kuvataiteen eri puolia. Nähtävillä oli perinteisiä ja abstrakteja maa-
lauksia, tekniikoina mm. öljy, tempera, akvarelli, grafiikka, akryyli, pastelli, etsaus ja valokuva. Esillä oli myös hieman keramiikkaa, muutama pronssi- ja

puuveistos sekä erilaisilla sekatekniikoilla tehtyjä teoksia.

Haagalaisen toimittajalle, joka on kaikkea mutta kuin taiteentuntija, jäi päällimmäiseksi vaikutelmaksi näyttelyn ja taiteilijoiden monipuolisuus. Koska tämänkertainen teema oli Haagan näkyi teoksissa aiheena hyvinkin tunnettuja rakennuksia tai maisemia Haagasta, mutta myös sellaisia, joita toimittaja ei tunnistanut.

Haagan Taideseura on erittäin aktiivinen seura, kertoo seuran puheenjohtaja **Irma Joutsu**. Jäsenmäärä on tällä hetkellä 103 ja hiljaisessa nousussa vaikka poistumaakin tietysti on. Jäsenet edustavat niin harrastajia kuin ammattilaisia-
kin taiteen teossa. Seurassa on nykyisellään vain kuvataiteilijoita, mutta perustamisvaiheessa oli mukana mm. kirjailijoita ja laulajia.

Seuran näkyvin toimintamuoto on tämä perinteeksi muodostunut vuosinäyttely, mutta pitkin vuotta tapahtuu toki muutakin. Kerran viikossa on mahdollisuus piirtää elävästä mallista Aino Acktén tien varrel-

Aino Nykäsen saviteos "Sammakko 17", 2009.

la seuran työtilassa ja kurssitoimintakin on vilkasta. Tämänkertaista näyttelyä tukivat Apteekki Iso-
kannel, Arvolukko, K-Mar-

ket Haaga, Haagalainen-lehti sekä Nordea Helsinki-Pitäjänmäki.

KK

Lisätietoa Haagan Taideseurasta, sen jäseneksi liittymisestä ja kurssitoiminnasta: puheenjohtaja Irma Joutsu, irmjouts@welho.com tai 040-765 5358 sihteeri Auli Suvanto-Salokannel, sihteeritiedottaa@gmail.com tai 044-276 8677. Netistä seuran löytää www.haagantaideseuura.blogspot.com

Annikki Rapelin akryyli "Rhodopuistossa", 2010.

Aurinkomaalarien akvarelleja.

Aarno Kortelaisen öljyväriyö "Ida Ekmanin tie", 2009.

Kuntapalvelut demokraattisiksi

Lehtien otsikot puhuvat karua kieltä valtion talouden tilasta ja samalla hyvinvointipalveluiden rahoituksesta. Helsingin Sanomat esitteli taannoin (8.3.) erilaisia tapoja, joilla valtion menoja voidaan leikata: Näitä menoja voidaan "juustohöylätä" tai niistä voidaan karsia palveluista säästämällä. Rahoitusta voidaan lisätä veroja kiristämällä ja työuria pidentämällä. Tätä lukiessa tulee väkisinkin kuva siitä, että mahdolliset ratkaisut ovat erittäin rajattuja ja se, mitä palveluiden hyväksi voidaan tehdä, on hyvin vähäistä.

Tottahan se on, pohjois-
maisen hyvinvointivaltion

on nähty olevan kriisissä jo useamman vuoden ajan. Markkinatalous vaatii palveluiden tuotannon tehokkuutta ja toisaalta ikääntyvä väestö kasaa palvelujärjestelmälle suuria paineita. Huono taloustilanne ja kohoava työttömyysaste eivät helpota hyvinvointiyhteiskunnan tilaa. On selvää, että jotain on tehtävä. Mutta onko ainoa mahdollinen ratkaisu leikkaukset ja säästöt?

Opiskelen Lontoossa yhteiskuntavastuun maisteriohjelmassa. Englannissa järjestetään eduskunta-
vaalit muutaman kuukauden päästä ja olen seurannut mielenkiinnolla poliittista keskustelua vaaleja

edeltävänä aikana. Talouskriisi iski Iso-Britanniaan ankarasti ja täällä käydään samaa keskustelua hyvinvointiyhteiskunnan tulevaisuudesta kuin meillä Suomessa. Keskustelussa minua viehättää se, että politiikassa yritetään hakea hyvinkin rohkeita ratkaisuja palveluiden tuottamiseen. Paikallinen työväenpuolue, Labour, esitti muun muassa sitä, että kunnallisia palveluita tuotettaisiin osittain kuntalaisia palvelutuotantoon osallistamalla. Kyseinen malli voisi tarkoittaa, että erilaiset yhdistykset ja toisaalta myös yksittäiset kuntalaiset voisivat osallistua entistä enemmän palveluiden järjestämiseen ja

samalla vaikuttaisivat suoraan niiden sisältöön.

Läheskään kaikkia palveluita ei tietenkään voi tuottaa kuntalaisten itsensä voimin. Tarvitsemme laadukkaita ja kattavat palvelut, jotka helpottavat arjen sujumista vauvasta vaariin. Silti uskon, että palvelujärjestelmässämme on varaa korostaa yhteisvastuullisuutta. Samalla tulee lisätä myös kuntalaisten mahdollisuuksia vaikuttaa palveluihin. Sitä, mitä kuntalaiset tarvitsevat, ei voi sanel-
la vain ylhäältä käsin. Kuntalaisina meillä pitää tulevaisuudessa olla oikeus ja vastuu vaikuttaa voimakkaammin yhteiskuntamme palveluihin.

Parhaimmillaan hyvinvointiyhteiskunta tuottaa hyvää ja turvallista arkea ja laadukkaita palveluita. Uhkakuvana tällaisessa yhteiskunnassa on välinpitämättömyys ja usko siihen, että ilman kansalaisten osallistumista valtio ja kunta voi tyydyttää koko ajan kasvavan palvelun tarpeen. Hyvinvointiyhteiskunta on ollut menestystarina, mutta sen jatkamiseksi tarvitsemme uudenlaista ajattelua ja myös kasvavaa osallistumista ja vaikuttamista kansalaisten taholta. Poliittisessa päätöksenteossa pitää olla rohkeutta katsoa nykyisin järjestelmän rajojen ulkopuolella. Ehkä emme tarvitse niinkään leikkauk-

sia tai kiristyksiä, vaan uusia tapoja organisoida palveluiden tuotantoa, työelämää ja arkea. Tähän tarvitaan kaikkien yhteiskunnan toimijoiden panosta ja halua vaikuttaa.

Anna Mäenpää
Kaupunginhallituksen varajäsen (sd)